

ning af kulturbudgettet, og over for det står der altså konkret en reduktion af kulturbudgettet for indeværende år, og det fører til fyringer, og som vi lige har set i Politiken i dag konkret til fyringer på f.eks. Det Kgl. Bibliotek; nogle og halvfjerds deltidsstillinger. Så der var altså tale om en massiv økonomisk opprioritering.

Nu er det sådan, må jeg sige til hr. Eyvind Vesselbo, at der også i Socialdemokratiet er højt til loftet, når vi diskuterer. Man kan jo selvfølgelig altid diskutere, om kulturen i forhold til boligområderne, i forhold til europapolitikken, i forhold til undervisningspolitikken har fået, hvad den skulle have. Det kan der være delte meninger om også i Socialdemokratiet, og det synes vi sådan set er en levende og frugtbar diskussion og dialog, men det ændrer ikke ved, at kulturen faktisk har været højt prioriteret, at den har fået tilført betydelige midler under 9 års socialdemokratisk ledelse af dette land.

Så vil jeg godt sige til hr. Jens Rohde: Dette her med at indrette sine projekter i forhold til dem, der nu er bevilgende myndigheder, er jo kendt, ja, også i arbejdsmarkedspolitikken og i boligpolitikken. Er der en pulje, så er der nogle projekter, og hvordan skal man få det rettet ind. Men nu er der jo tale om, at der her bliver mange færre råd, meget færre rum for dem, der skal bevilge, og der vil sagen jo være den samme, kan man sige, nemlig at man indretter sig bare efter færre bevillingsorganer. Det synes jeg at man skal modarbejde, og hvis vi kommer ind i nogle reelle drøftelser, kan vi godt se på, om man overhovedet kan undgå det.

Men sagen er jo, at der i det råd vil være en meget stærk ministerånd, og derfor vil kulturprojekterne meget miste den uafhængighed og frihed, der er i det nuværende system.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg kan i hvert fald sige, at jeg hører til dem, der synes, at det bliver dejligt, at det hele bliver lidt mere gennemskueligt.

Fru Jytte Andersen talte i sit hovedindlæg om kompensationen til kunstnere og om, at den borgerlige regering vil forhindre, at kunstnere får kompensation for den kopiering, som bliver lavet af deres musik. Det er jo ikke korrekt at vi vil det, men vi er faktisk internationalt forpligtet til at sikre, at der gives en kompensation for den lovlige kopiering.

Hvis man så tager de blanke cd'er, så har Copydan lagt en afgift på, som er væsentlig hø-

jere end i nogen af de lande, der ligger omkring os, men det er så en anden sag.

Det, regeringen jo ikke vil, og det, Venstre ikke vil være med til, er at give kompensation for ulovlig kopiering. Er det virkelig Socialdemokratiets politik, at man skal give en kompensation for ulovligheder, der bliver begået? Det ville jo rent faktisk sige, at vi skulle gå ud og opkræve nogle afgifter for hashhandelen ude på Christiania.

Kl. 11.40

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Ja, så fik vi svaret, og det vil jeg godt sige tak for. Af det kan jeg udlede, at fru Jytte Andersen ikke er enig med fru Mette Frederiksen i, at Socialdemokratiet har svigtet kulturpolitikens område i de 9 år, man sad i regering.

Det, fru Jytte Andersen siger, er ganske klart, at bare vi giver nogle flere penge, så har vi også gjort det godt nok. Men kulturpolitik er mere end penge, det er også kvalitet, det er ideologi, det er perspektiver, og det hørte jeg ikke noget af fra fru Jytte Andersen.

Så jeg vil godt høre et ganske klart svar på, hvem det så er, der tegner Socialdemokratiets kulturpolitik. Er det fru Jytte Andersen, der forgylder Socialdemokratiets kulturpolitik, eller er det fru Mette Frederiksen, der siger, at Socialdemokratiet har svigtet fatalt?

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Jeg vil godt lige for god ordens skyld sige, at nok har vi været enige, og der har været konsensus om en del af kulturpolitikken, men det har ikke været et ubrudt billede. Vi har været uenige om medieforliget, vi har været uenige om Udviklingsfonden, vi har været uenige om etablering af Børnekulturrådet, så den der store og brede enighed om alt og alle har ikke været tilfældet.

Jeg synes, det er interessant at høre fru Jytte Andersen nærmest beklikke de ministerudpegede medlemmer af Kunstfondens udvalg og andre nævn. Vil det virkelig sige, at Socialdemokratiet har mistillid til personer, som er ministerudpegede? Der bliver talt om, at de er præget af en ministerånd. Hvordan lader det sig gøre i et demokratisk samfund?

Det er min klare opfattelse, at ministre udpeger kvalificerede folk fra miljøet, og hvis fru Jytte Andersen har en oplevelse af, at de ikke er fuldgyldige og ligeværdige og ordentlige og an-